

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2022. gada 27. jūnijā – Hypo Vorarlberg Bank/VNV

(Lieta T-395/22)

(2022/C 368/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregence, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger un A. Brenneis, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2022. gada 11. aprīļa lēmumu (SRB/ES/2022/18) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2022. gadu aprēķināšanu, ieskaitot tā pielikumus, tiklīdz, ciktāl tie attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums esot paziņots nepilnīgi

Apstrīdētais lēmums esot prasītājai nepilnīgi paziņots, neievērojot LES 1. panta otro daļu, LESD 15., 296. un 298. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 42. un 47. pantu. Zināšanas par nesniegto informāciju esot bijušas nepieciešamas kā lēmuma galvenais elements, lai saprastu iemaksu aprēķinus un varētu pārbaudīt, kā prasītājas individuālā situācija tika ņemta vērā iemaksu aprēķinos, ņemot vērā visu pārējo attiecīgo iestāžu situāciju.

2. Otrais prasības pamats: Direktīvas 2014/59/ES ⁽¹⁾ 102. panta, Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾ 69. panta 1. un 2. punkta un 70. panta 2. punkta, Deleģētās regulas (ES) 2015/63 ⁽³⁾ 3. panta un 4. panta 2. punkta, kā arī samērīguma principa pārkāpums mērķa līmeņa nepareizas noteikšanas dēļ, jo atbildētāja esot noteikusi pārmērīgu mērķa līmeni, kas ir pretrunā ES tiesiskajam regulējumam.

3. Trešais prasības pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums esot kļūdaini pamatots

Apstrīdētajā lēmumā neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta c) apakšpunktu, jo atklātas esot tikai atsevišķas aprēķinu daļas. Neesot ievērotas Tiesas lietā C-584/20 P ⁽⁴⁾ noteiktās prasības attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu apjomu. Atbildētāja neesot izmantojusi iespēju kopsavilkuma vai vispārīgā veidā izpaust datus, kas kā tādi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 88. panta 1. punktu uzskatāmi par konfidencialiem.

4. Ceturtais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo neesot pamatojuma par būtiskas rīcības brīvības izsmelšanu

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts LESD 296. panta 2. punktā un Hartas 41. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu, jo attiecībā uz atbildētājas rīcības brīvību neesot paskaidrots, ko atbildētāja ir vērtējusi un kāds šī vērtējuma iemesls. Tāpēc nevar izslēgt, ka atbildētāja ir patvaļīgi izmantojusi rīcības brīvību.

5. Piektais prasības pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo neesot notikusi uzklausišana un neesot ievērotas tiesības tikt uzklausiņam

Prasītājam pretēji Hartas 41. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam nedz pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nedz pirms ar to pamatotā paziņojuma par iemaksu pieņemšanas neesot nodrošinātas tiesības tikt uzklausiņam. Turklāt atbildētājas veiktā apspriešanās neesot devusi iespēju efektīvi un vispusīgi komentēt konkrēto iemaksas aprēķinu.

6. Sestais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 kā apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums, kā arī Deleģētajā regulā (ES) 2015/63 noteiktās riska korekcijas metodikas un VNV piešķirtās rīcības brīvības prettiesiskums

Ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 4. –7. un 9. punktu, kā arī I pielikumu, uz kuriem ir balstīts apstrīdētais lēmums, tiekot radīta nepārskatāma iemaksu noteikšanas sistēma, kas esot pretrunā Hartas 16., 17., 41. un 47. pantam un kurā netiekot nodrošināta Hartas 20. un 21. panta, kā arī samērīguma principa un tiesiskās drošības principa ievērošana. Atbildētājam esot daudz rīcības brīvības iespēju, par kuru izsmelšanu neesot pieejams nekāds saprotams un pārbaudāms pamatojums.

7. Septītais prasības pamats: Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 ⁽⁵⁾ kā apstrīdētā lēmuma pamata prettiesiskums

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpti Līgumi, jo Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 8. pantā esot pārsniegti Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 7. punktā saistībā ar LESD 291. pantu noteiktie ierobežojumi un ne Īstenošanas regulā, ne pilnvarojuma pamatā neesot ietverts LESD 296. panta 2. punktam atbilstošs pamatojums. Šis prettiesiskums atspoguļojoties apstrīdētajā lēmumā.

8. Astotais prasības pamats: Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 kā Deleģētās regulas (ES) 2015/63, kā arī Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 un līdz ar to apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums

Pakārtoti, tiek minēts to Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 noteikumu prettiesiskums, kuri ar Deleģēto regulu (ES) 2015/63 ieviesto iemaksu sistēmu padara obligātu un ar kuriem atbildētājam tiktu piešķirta pārāk plaša rīcības brīvība. Tā kā šīs tiesību normas neesot interpretējamas atbilstoši primārajām tiesībām, tās esot pretrunā pienākuma norādīt tiesību aktu pamatojumu principam, tiesiskās drošības principam, kā arī Līgumiem (jo īpaši LES 1. panta 2. punktam, LESD 15., 296. un 298. pantam) un Hartai (it īpaši Hartas 16., 17., 41., 42. un 47. pantam).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

⁽⁴⁾ Spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601.

⁽⁵⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).